

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 15 iunie 2026

SUMAR

1.	Aprobarea ordinii de zi și a programului de lucru.	2-5; 21
2.	Alocuțiuni cu privire la marcarea a 137 de ani de la moartea poetului național Mihai Eminescu.	5-10; 19
3.	Dezbaterea și adoptarea Declarației Senatului României pentru susținerea repatrierii cetățenilor români Sara și Tiana Samson în scopul reunificării familiei lor, în acord cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului și cu alte documente juridice internaționale în materie.	10
4.	Dezbaterea și adoptarea Propunerii legislative pentru completarea art.279 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal. (L286/2026)	18-19; 19-20; 21
5.	Dezbateri asupra Propunerii legislative privind adoptarea de măsuri pentru digitalizarea și eficientizarea activității în domeniul cercetare-dezvoltare și inovare și crearea unui mediu favorabil investițiilor publice și private în domeniul cercetare-dezvoltare și inovare. (L362/2026) (Dezbaterile vor continua într-o ședință viitoare.)	20
6.	Notă pentru exercitarea de către senatori a dreptului de sesizare a Curții Constituționale asupra legilor depuse la secretarul general al Senatului, conform prevederilor art.15 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.	22

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 15 iunie 2026

Ședința a început la ora 16.09.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul Mircea Abrudean, președintele Senatului, asistat de doamnele Doina-Elena Federovici și Niculina Stelea, secretari ai Senatului.

Domnul Mircea Abrudean:

Stimați colegi,

Vă propun să începem într-un minut.

Vă rog să luați loc.

PAUZĂ

Domnul Mircea Abrudean:

Doamnelor și domnilor senatori,

Declar deschisă ședința plenului Senatului de astăzi, 15 iunie 2026.

Vă anunț că, din totalul de 134 de senatori, până în acest moment și-au înregistrat prezența la lucrări un număr de 91.

Ședința este condusă de subsemnatul, Mircea Abrudean, președintele Senatului, asistat de doamna senator Doina-Elena Federovici și doamna senator Niculina Stelea, secretari ai Senatului.

Ordinea de zi pentru ședința plenului de astăzi a fost distribuită.

Înțeleg că există completări.

Vă rog, domnule senator Țâgârlaș.

Domnul Cristian-Augustin Niculescu-Țâgârlaș:

Domnule președinte,

Cu tot respectul față de colegii mei pentru suplimentarea ordinii de zi în timpul zilei, respectiv L362/2026, care este un proiect extrem de important, un jalon pentru PNRR, care se referă la cercetare, digitalizare, rugămintea mea este să fie supusă la vot suplimentarea ordinii zi ca fiind punctul numărul 2 pe ordinea de zi.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea Abrudean:

Vă rog, domnule Șipoș.

Domnul Sorin-Gheorghe Șipoș:

Mulțumesc, domnule președinte.

Solicităm suplimentarea ordinii de zi. *(Discuții.)*

Ultimul punct, domnule Peiu, ultimul punct pe ordinea de zi – Propunere legislativă... Peia... Propunere legislativă pentru modificarea art.223 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal. (L302/2026) *(Discuții.)*

Ultimul punct pe ordinea zi.

Mulțumesc.

Domnul Mircea Abrudean:

Vă rog. Vă rog, domnule Császár.

Domnul Császár Károly Zsolt:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Aș solicita și eu suplimentarea ordinii de zi cu L270/2026.

Este lege organică și în BP am votat să votăm astăzi doar legi organice. E lege organică, a trecut prin patru comisii și au fost aprobate niște amendamente foarte importante la acest proiect și ar fi păcat ca aceste amendamente să nu fie incluse în proiectul adoptat.

Vă mulțumesc. *(Discuții.)*

Domnul Mircea Abrudean:

La ce punct?

Domnul Császár Károly Zsolt:

L270 – punctul 4.

Domnul Mircea Abrudean:

Vă rog.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc.

Pentru colegii care au propus în plen modificarea, completarea ordinii de zi – mie mi se pare că este o lipsă de respect față de ceilalți colegi, că puteați cel puțin la ședința Biroului permanent, că toate lucrurile astea le știți de la ora 12.00, și să propuneți, ca ceilalți colegi să se pregătească. Mi se pare că e inadmisibil și că este lipsă de respect. *(Aplauze.)*

Domnul Mircea Abrudean:

Mulțumesc.

Stimați colegi,

Supun votului propunerile colegilor noștri de completare a ordinii de zi cu: L362 la punctul 2, L270 la punctul 4 și L302 la ultimul punct. *(Replici neinteligibile.)*

Putem vota și la pachet. E mai simplu. *(Rumoare.)*

Bun, supun votului pe rând. Am înțeles. Suntem foarte atenți cu procedura.

Mulțumesc.

Supun votului completarea ordinii de zi cu L362, la punctul 2.

Vă rog să votați.

Microfonul 3, vă rog.

Domnul Sorin Lavric:

Sorin Lavric – contra.

Domnul George-Cezar Petre:

Cezar Petre – contra.

Domnul Mircea Abrudean:

61 pentru, 36 contra, o abținere.

Aprobat.

Supun votului completarea ordinii de zi, la ultimul punct, cu L302.

Vă rog să votați.

Domnul Sorin Lavric:

Sorin Lavric – contra.

Domnul George-Cezar Petre:

Cezar Petre – contra.

40 pentru, 53 contra, 4 abțineri.

Respins.

Domnul Mircea Abrudean:

Supun votului completarea ordinii de zi cu L270 – punctul 4.

Vă rog să votați.

Domnul Sorin Lavric:

Sorin Lavric – contra.

Domnul George-Cezar Petre:

Cezar Petre – contra.

Domnul Mircea Abrudean:

38 pentru, 59 contra, două abțineri.

Respins.

În consecință, supun votului ordinea de zi, cu completările aprobate.

Vă rog să votați.

Domnul Sorin Lavric:

Sorin Lavric – abținere.

Domnul George-Cezar Petre:

Cezar Petre – abținere.

Domnul Mircea Abrudean:

64 pentru, 3 contra, 35 de abțineri.

Ordinea de zi, cu completări, a fost aprobată.

Programul de lucru, stabilit de Biroul permanent al Senatului și de Comitetul liderilor:

- ora 16.00 – lucrări în plen;

- ora 17.00 – vot final.

Sunt intervenții în legătură cu acest program?

Supun votului programul de lucru.

Vă rog să votați.

Domnul Sorin Lavric:

Sorin Lavric – pentru.

Domnul George-Cezar Petre:

Cezar Petre – pentru.

Domnul Mircea Abrudean:

96 pentru, două voturi contra, două abțineri.

Programul de lucru a fost aprobat.

Înainte de a trece la punctul 1, Secțiunea I, vă informez că la balcon, la invitația Grupului UDMR, avem un grup de participanți în cadrul proiectului Erasmus+ „Artskills”, elevi ai Școlii Gimnaziale CONIL România, ai organizației „Hyper Island” din Suedia și ai „Teleconsys” din Italia. *(Aplauze.)*

Mulțumesc.

*

Continuăm cu punctul 1, Secțiunea I, alocuțiuni cu privire la marcarea a 137 de ani de la moartea poetului național Mihai Eminescu.

Invit la microfon reprezentanții grupurilor parlamentare pentru marcarea acestui moment, cu precizarea că durata intervențiilor va fi în limita de 3 minute pentru fiecare grup.

Vă rog. Domnul...

(Intervenție neinteligibilă din sală.)

Nu au grup parlamentar. Din păcate, nu.

Domnul Sava, doamna Kondor, domnul Chelaru, domnul Ștefănașche, domnul Jitaru, domnul Țepeluș.

Vă rog. *(Discuții.)*

Domnul Clement Sava:

Stimați colegi,

Astăzi, 15 iunie, marcăm cu respect și solemnitate ziua trecerii la cele veșnice a lui Mihai Eminescu, poetul național al românilor și una dintre cele mai înalte conștiințe ale culturii noastre.

La 15 iunie 1889, România pierdea un geniu, care, în doar 39 de ani de viață, a reușit să așeze limba română în rândul marilor limbi de cultură ale lumii.

Eminescu nu a fost doar un poet genial. A fost jurnalist, gânditor, apărător al demnității naționale și un om care a înțeles profund sufletul acestui popor. De aceea, atunci când îl comemorăm pe Eminescu, nu facem doar un gest cultural, facem un gest de apropiere față de români, pentru că Eminescu este al tuturor românilor: al celor din țară și al celor din diaspora, al celor de la sat și al celor de la oraș, al celor care muncesc, suferă, speră și duc mai departe limba, credința și demnitatea acestui neam. A fi aproape de români înseamnă a fi aproape de ceea ce îi definește, înseamnă a respecta limba română, cultura română, credința creștină, familia, școala și memoria națională, înseamnă a nu uita că România nu este doar o administrație, ci o comunitate vie, legată prin istorie, prin suferință, prin valori și prin speranță.

Eminescu ne amintește că un popor nu trăiește doar prin legi și instituții, ci și prin memorie, cultură și demnitate. Un popor care-și uită limba, care-și neglijează cultura și care își abandonează reperele riscă să-și piardă direcția.

De aceea, astăzi în Parlamentul României, cinstirea lui Eminescu trebuie să fie mai mult decât o evocare solemnă. Trebuie să fie un angajament – acela de a rămâne aproape de români, de nevoile lor, de durerile lor, dar și de sufletul lor. Astăzi nu îl comemorăm doar pe marele poet, ne plecăm fruntea în fața celui care a dat glas neamului și sufletului românesc și care continuă să ne cheme la respect față de limba română, față de cultură, față de credință și față de țară.

Închei această evocare prin cuvintele sale, care sună nu doar ca poezie, ci ca cea mai puternică rugăciune pentru neamul românesc: „Crăiasă alegându-te/Îngenunchem rugându-te,/Înalță-ne, ne mântuie/Din valul ce ne bântuie./Fii scut de întărire/Și zid de mântuire,/Privirea-ți adorată/Asupră-ne coboară,/O, Maică prea curată/Și pururea fecioară,/Marie!/Noi, ce din mila sfântului/Umbră facem pământului,/Rugămu-ne-ndurărilor,/Luceafărului mărilor,/Ascultă-a noastre plângeri,/Regină peste îngeri,/Din neguri te arată/Lumină dulce clară,/O, Maică prea curată/Și pururea fecioară,/Marie!”

Doamne-ajută! (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Domnul Țepeluș, apoi doamna Kondor și domnul Ștefănașche.

Domnul Laurențiu-Cristinel Țepeluș:

Mulțumesc, domnule președinte.

Astăzi cinștim memoria lui Mihai Eminescu, „omul deplin al culturii române”, așa cum l-a ipostaziat filozoful Constantin Noica.

Spiritul românesc s-a universalizat cu adevărat în plan cultural odată cu geniul lui Mihai Eminescu. Genialitatea acestuia a fost hotărâtoare, însă întâlnirea tânărului născut în cultura satului românesc, a Ipoteștiului botoșănean, cu rigoarea filozofiei și gândirii germane i-a deschis destinul către universalitate. Întâlnirea cu Titu Maiorescu i-a deschis orizontul către valorile universale și i-a permis să transcendă sensibilitatea sufletului românesc spre întreg mapamondul.

Solidar cu maxima lui Tertulian... lui Terențiu, iertați-mă, „nimic din ceea ce e omenesc nu mi-e străin”, devenită pilonul umanismului, Eminescu, prin opera sa, își demonstrează empatia și solidaritatea față de toate aspectele condiției umane, parcurgându-le în prealabil. Este sufleur și copist în trupele de teatru ambulant, experimentează condiția studentului sărac în Viena și Berlin, scrie și se consumă în calitate de bibliotecar și inspector școlar.

Dincolo de biografia sa, Eminescu rămâne exponentul prin excelență al sufletului românesc, care pendulează între Orient și Occident și care reușește, prin scrierile sale, să transmită esența spiritualității noastre celorlalte popoare.

El pune în fața Occidentului rațional și critic mitul voievozilor din „Scrisoarea a III-a”, în care este evidențiată armonia românului cu natura și cu Dumnezeu. Codrul este personificat, devenind un prieten, sfetnic și oferind adăpost. Elementele cosmice, luna, stelele, teiul, izvorul sunt martori ai iubirii și suferinței, integrând omul într-un ritm cosmic, specific mentalității țărănești. De asemenea, propune conceptul de „dor”, pe care îl transformă într-o categorie filozofică existențială, fiind unul dintre promotorii trăirismului în calitate de filon filozofic românesc. Eminescu folosește basmele și credințele populare românești pentru a răspunde la întrebări esențiale legate de viață și de moarte, subliniind panteismul sufletului românesc. În plan politic, este adeptul teoriei statului organic, un stat care să evolueze pornind de la propriile greșeli, și nu împrumutând modele alogene.

Prin tot ceea ce a creat, Eminescu a pus temelia limbii române moderne, a definit geniul național, a fost spiritul critic al societății românești și a transformat istoria în mit. Dar, în primul rând, și-a așezat țara în *in nuce*-ul sufletului său prin poezia „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie”.

Revenind în contemporaneitate, cât de bine sintetizează înțelegerea lumii și omului contemporan, care pendulează între idealul valoric și realitatea abrutizantă, profund crudă, în versurile „Floare-albastră! floare-albastră!.../Totuși este trist în lume!”. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Doamna Kondor, vă rog.

Doamna Kondor Ágota:

Domnule președinte,

Stimați colegi senatori,

Astăzi, când marcăm 137 de ani de la moartea poetului național Mihai Eminescu, cred că fiecare dintre noi se întoarce, într-un fel, la propria întâlnire cu Eminescu.

Pentru mulți dintre noi, această întâlnire a început în anii de școală, cu un manual deschis pe bancă, cu un vers învățat pe de rost, poate cu emoția unei serbări, cu vocea unui profesor care încerca să ne apropie de o lume pe care atunci nu o înțelegeam pe deplin. Recitam „Somnoroase păsărele”, „Luceafărul”, „Revedere” sau „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie”, uneori, fără să știm câtă profunzime poartă acele cuvinte.

Abia mai târziu înțelegem că Eminescu nu este doar un autor din programa școlară. El este una dintre acele prezențe care ne însoțesc discret de-a lungul vieții. Îl citim altfel la 15 ani, altfel la 30, altfel la maturitate. Unele versuri pe care le-am memorat cândva aproape mecanic se întorc la noi cu un sens nou, mai adânc, mai dureros sau mai luminos. Poate aceasta este forța marilor poeți – nu rămân în timpul lor, ci intră în timpul nostru.

Din partea Uniunii Democrate Maghiare din România, doresc să exprim respectul față de Mihai Eminescu și față de locul său fundamental în cultura românească. Într-o țară a mai multor limbi, tradiții și sensibilități, cultura este un spațiu de întâlnire. Astăzi nu comemorăm doar moartea unui poet, ne amintim de puterea cuvântului de a forma generații, de a păstra identități și de a apropia oameni.

Fie ca memoria lui Mihai Eminescu să rămână nu doar în manuale și ceremonii, ci în felul în care prețuim cultura, educația și respectul reciproc!

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Domnul Ștefănașe, apoi domnul Chelaru.

Domnul Gheorghe Ștefănașe:

Doamnelor și domnilor senatori,

Ne place adesea să-l cităm pe Mihai Eminescu la aniversări, la comemorări, să-l transformăm în protocol, în icoană pe perete și în discurs festiv. Dar astăzi vă cer să facem un exercițiu de maximă responsabilitate și curaj: să-l coborâm de pe soclu și să-l lăsăm să ne judece – nu ca poet al iubirilor pierdute, ci ca cel mai necruțător și lucid analist al statului român.

Dacă Eminescu ar fi astăzi la această tribună, nu ne-ar recita versuri. Ne-ar privi în ochi și ne-ar citi adevărul din propriile noastre legi. Ce ne-ar spune, domnilor colegi?

Ne-ar aminti, în primul rând, că greșelile în politică sunt crime, pentru că, spre deosebire de erorile unui om de rând, greșelile noastre votate în acest plen fac să sufere milioane de oameni nevinovați, ele blochează dezvoltarea unei țări.

Ne-ar avertiza, cu asprimea geniului său politic, asupra pericolului de a governa prin forme fără fond, prin legi copiate mecanic, prin strategii pompoase pe hârtie, care nu au nicio legătură cu realitatea din satele, din comunele și din orașele României.

Ne-ar privi cifrele și ne-ar întreba: unde este substanța reală a națiunii? Un stat nu se susține prin demagogie și prin bugete irosite în dispute sterile, ci prin corectitudinea sacră a banului public, prin sprijinirea celor care produc și prin transparență radicală.

Ne-ar bate obrazul pentru starea școlilor și a spitalelor noastre. Pentru Eminescu, educația și sănătatea nu au fost niciodată simple capitole bugetare sau cifre de nenegociat în comisii. Când abandonăm profesorul, când lăsăm medicul singur în fața lipsurilor, nu facem doar o eroare administrativă, atentăm la viitorul și la demnitatea României.

Domnilor senatori,

Nivelul unei națiuni nu se măsoară prin zgomotul dezbaterilor din acest Legislativ și nici în vehemența atacurilor de la tribună. El, cum spunea poetul, se cunoaște după numărul oamenilor de caracter. Să lăsăm, așadar, ca judecata lui Eminescu să nu fie una care dărmă, ci una care trezește. Să înlocuim oportunismul de moment cu competența autentică și cu simțul datoriei. Istoria acestei țări nu va reține spectacolul politic pe care îl oferim uneori, ci va reține doar trăinicia legilor pe care le lăsăm în urmă și binele real pe care îl facem pentru oamenii care ne-au trimis aici.

De dincolo de Prut, se aude: „De avem sau nu dreptate, Eminescu să ne judece!”

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Domnule Chelaru, vă rog.

Domnul Mircea Chelaru:

Onorată și distinsă Cameră,

Distinși colegi,

Nu este o intervenție de tip statistică, eventual constatare. Îmi îngădui să accentuez că nu îndrăznesc a gândi o clipă că doar memorăm o dată din istorie, cu adevărat tristă. Această zi este o obligație de întoarcere continuă la adevăr.

Aș putea să-mi folosesc cele mai frumoase metafore referitoare la Eminescu, așa cum am spus, că este sfântul pământean al românilor și îl definim astăzi și transcendent, este geniul care a scos din pustiu rostirea filozofică a limbii române și a pus-o la rang de giuvaier al limbilor lumii.

Dar m-aș duce înapoi puțin la Noica, pentru că acolo găsim esențialmente adevărul. Eminescu, nu numai pentru noi, ci pentru umanitate, este adevărata universitate a tuturor culturilor lumii. El, de atunci, este ai dă și astăzi, dragii mei. De altminteri, el este o carte de învățătură permanentă, doar să avem bunul-simț și frumosul obicei de a o reciti. El de aceea este viu și adevărat și astăzi, pentru că trebuie să constatăm, dacă vrem într-adevăr să fim sinceri cu noi, că România de atunci a încremenit în obiceiuri rele și proastă purtare, a încremenit conjugându-se mereu la timpul trecutul continuu.

Iată de ce, cu siguranță, dacă el astăzi ar fi aici, ne-ar fi pus în față oglinda adevărului, plină de amprentele voit șterse ale acestui jaf generalizat. Eminescu nu urlă, nu acuză – nu acuză isteric, cum o fac unii –, nu face caz de vuietul de topor, devoalând jaful zilnic al codrilor noștri, chiar cei albaștri. El doar este. El înregistrează cu răceală perfectă, ca și un astru milenar, această crimă continuă, fiecare trădare vândută sub paravanul legilor, fiecare bucățică de bogăție națională care migrează, prin vicleșug, în buzunarele celora fără de Dumnezeu și fără de țară. Poetul nostru nepereche nu este un pamfletar – un pamfletar de bâlci, ca cei de azi, ci judecătorul... (*Microfon întrerupt.*)

Domnul Mircea Abrudean:

10 secunde.

Vă rog să încheiați.

Domnul Mircia Chelaru:

... judecătorul obiectiv a cărui sentință stă sub semnul eternității. El este viu, el este aici și, de aceea, dragii mei, faptele pe care le-a prezentat atunci, fiind atât de vii și astăzi, ele personalizează, iar noi trebuie să le întoarcem într-o justiție tăcută, cosmică, care să ne permită demnitatea de a vorbi despre el.

Eminescu, în eternitatea lui, a învățat să ne ierte. Noi însă trebuie să învățăm să nu ne iertăm între noi. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Vă mulțumesc, stimați colegi.

*

Continuăm cu punctul 2, Secțiunea I, Declarația Senatului României pentru susținerea repatrierii cetățenilor români Sara și Tiana Samson în scopul reunificării familiei lor, în acord cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului și cu alte documente juridice internaționale în materie.

Dau cuvântul domnului senator Titus Corlățean pentru o scurtă prezentare a proiectului declarației.

Vă rog.

Domnul Titus Corlățean:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Mai întâi, un scurt comentariu din partea Comisiei de politică externă, după care vă rog să-mi permiteți, din partea Grupului senatorial PSD, să am intervenția principală.

Am prezentat, cu aprobarea Biroului permanent al Senatului, spre dezbatere și vot astăzi Proiectul unei declarații a Senatului României pentru susținerea repatrierii cetățenilor români Sara și Tiana Samson în scopul reunificării familiei lor, în acord cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului și cu alte documente juridice internaționale.

Nu voi citi acest document, a fost distribuit. Este un document care a fost lucrat într-o coordonare bună cu Ministerul de Externe, cu structurile de specialitate. Este un document detaliat, care prezintă abuzurile incredibile, incalificabile ale serviciilor de asistență socială din Suedia împotriva familiei Samson și, în principal, împotriva fiicelor Sara și Tiana.

Dar voi preciza, înainte de orice, faptul că, datorită importanței semnalului politic pe care dorim să-l transmitem astăzi din partea Senatului României, am invitat – și vin de la distanță mare, sunt la balcon – două perechi de părinți care au avut de suferit și au de suferit din cauza acestui tip de tratament. În primul rând, Daniel și Bianca Samson și, respectiv, Daniel și Ruth Bodnariu... Marius și Ruth Bodnariu. (*Aplauze.*)

I-am invitat pentru că, dacă în cazul familiei Bodnariu, după o întreagă epopee, pe care v-o aduceți aminte, de acum 10-11 ani, s-a reușit repatrierea copiilor și reîntregirea familiei – și astăzi sunt subiect pozitiv de film, la un film... la un festival cunoscut, internațional, premiat acest film „Fjord” al lui Cristian Mungiu cu „Palme d’Or” –, în schimb, familia Samson trece prin această dramă de trei ani și jumătate, deocamdată fără să reușim obținerea copiilor înapoi.

De asemenea, urmare a acordului Biroului permanent, au fost invitați la dezbatere pentru a asista reprezentanții Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Justiției, Autorității pentru Protecția Copilului și, respectiv, Președinției României.

Mulțumesc celor prezenți.

Voi încheia această scurtă introducere spunând că nu e prima oară când Senatul României face acest gest și transmite un semnal politic important de susținere a propriilor cetățeni, potrivit obligației constituționale pe care cu toții o avem în această sală, ci este a doua oară, după decembrie 2022, când Senatul României a adoptat, în unanimitate atunci, 108 voturi pentru, susținerea familiei Furdui din Germania și reunificarea acestei familii. Acea declarație a avut un impact politic foarte mare – vă pot spune astăzi – și ne-a deschis canalul, discret, de cooperare cu autoritățile germane și, în final, am putut să vedem familia reîntregită.

Așa încât propunem spre adoptare această declarație importantă, care e un gest de demnitate din partea Senatului României, dar și o obligație constituțională. Vă asigur că – în special în comunitățile din diaspora, dar și în România, cazul a generat foarte multă emoție – gestul Senatului de astăzi va fi așa cum trebuie apreciat.

Vă mulțumesc.

Și dacă-mi permiteți să continui de la microfonul central. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Mulțumesc.

Stimați colegi,

Potrivit celor convenite în ședințele Biroului permanent al Senatului și Comitetului liderilor astăzi, reprezentanții grupurilor parlamentare au la dispoziție 3 minute.

Fiecare grup își desemnează un singur reprezentant.

Vă rog, domnule Corlățean.

Domnul Titus Corlățean:

Mulțumesc foarte mult, domnule președinte.

Stimați colegi,

Vreau să merg direct la subiect, pentru că noi am mai avut această discuție în plenul Senatului și... în diferite circumstanțe.

Este vorba de un caz individual și, în egală măsură, de o problemă mult mai largă, de sistem, structurală, foarte, foarte gravă.

Cazul individual a fost prezentat și în mass-media. Inclusiv aici, în plenul Senatului, l-am menționat. În esență, acum trei ani și jumătate, cele două fiice minore, de 10 ani și 11 luni, respectiv de 10 ani, Sara și Tiana, au fost rupte absolut abuziv de la părinții lor.

Ceea ce nu spun suedezi este faptul că întreaga istorie a plecat de la tratamentul abuziv din școala în care fetele erau eleve, datorită bullyingului, faptului că au fost maltratate, scuipate, trase de păr și bătute de colegii elevi suedezi – pentru că vorbeam de niște fete care erau străine, erau românce și, în plus de asta, aveau o identitate creștină care nu convenea sistemului respectiv. Și acest lucru a determinat cuvinte care au fost spuse și, ulterior, demonstrându-se că în niciun caz părinții n-au avut un tratament abuziv la adresa fetelor. Dar, în același timp, sistemul dorind să păstreze aceste fete, fără să mai aibă motiv și fără să dorească să le dea înapoi părinților, a construit un caz artificial, acuzându-i pe părinți de faptul că sunt „fanatici religioși”.

Și le-am spus în repetate cazuri oficialilor suedezi foarte clar că noi, românii, de regulă – nu toți, dar majoritatea românilor –, mergem la biserică. Că sunt ortodocși, că sunt catolici, că sunt protestanți

sau neoprotestanți... noi mergem la biserică creștină – și mai ales în diaspora lucrul ăsta este extrem de important. Asta nu te transformă într-un fanatic religios.

Faptul că au fost acuzați că își duc fetele la biserică, că citesc Biblia și că, în acest fel, împiedică dezvoltarea liberă a personalității umane este o repetiție a cazului Bodnariu de acum 11 ani – exact aceleași fraze într-un registru al unui sistem secularizat, care consideră că statul este proprietarul copiilor.

Un întreg șir de abuzuri din partea asistenței sociale suedeze, care au determinat fetele, la disperare, să comită gesturi care puteau fi iremediabile: Sara, cu șase tentative de sinucidere, cu tăierea venelor și multe alte chestiuni pe care nu vreau să le descriu la acest microfon și, respectiv, cu cealaltă fată care permanent, ambele, au cerut înapoierea la părinți.

Pe scurt, astăzi, în textul acestei declarații, cerem încetarea imediată a abuzurilor comise de asistența socială suedeză, cerem... (*Aplauze.*) repatrierea propriilor cetățeni, pentru că cele două fete au exclusiv cetățenia română, nu au cetățenie suedeză. Statul român, în ultimii trei ani, a solicitat permanent, oficial, repatrierea propriilor cetă... (*Microfon întrerupt.*)

Domnul Mircea Abrudean:

30 de secunde, vă rog să încheiați.

Domnul Titus Corlățean:

... deținuți abuziv, împotriva voinței statului de cetățenie, România.

Și, în același timp, cerem anchetă penală și anchetă administrativă din partea autorităților suedeze împotriva propriilor agenți abuzivi.

Există și cealaltă dimensiune – sistemică, structurală, gravă. Noi avem sute de cazuri de familii de români – care trăiesc nu doar în Suedia, mai ales în state nordice –, care sunt supuse aceluiași tratament abuziv, iar în Suedia, ca să dau exemplu, sunt 30 de... (*Microfon întrerupt.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Vă rog, 10 secunde.

Haideți să încheiem.

Domnul Titus Corlățean:

Sunt 30 000 de cazuri, anual, de copii luați de la părinții lor. Am ajuns ca noi, românii, și eu personal, să primim solicitări din partea familiilor suedeze a căror voce nu se aude, să venim și în sprijinul lor – am aici nume, am aici nume și de cetățeni români, și suedezi.

Așa încât vă îndemn pe toți... (*Aplauze.*) la un gest de demnitate: să votăm această declarație și să obținem fetele înapoi, acolo unde le este locul, în familie și în România.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Domnul Sava, domnul Vlăescu, doamna Kondor.

Domnul Clement Sava:

Sara și Tiana Samson, copiii români pe care statul trebuie să-i aducă acasă.

Salutăm familia, în primul rând, și le mulțumim pentru curajul pe care îl au. Nu se luptă doar pentru copiii lor, se luptă pentru toate familiile de români care trec prin acest lucru – și trebuie să învingem.

Vă mulțumim, în numele Senatului și în numele nostru, al tuturor. (*Aplauze.*)

Vă aduc în atenție, așa cum a pomenit și distinsul nostru coleg, Titus Corlățean, un caz care depășește cadrul unei simple proceduri administrative și atinge însăși esența obligației statului român de a-și apăra cetățenii. Este vorba despre Sara și Tiana Samson, minore care sunt cetățeni români și care sunt în custodia serviciilor sociale din Suedia, fiind despărțite de familiile lor, deși și-au exprimat în mod repetat dorința de a reveni în România, alături de părinți și de familia extinsă. Acest caz trebuie privit prin prisma dreptului internațional, european și constituțional.

Art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea vieții private și de familie. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, separarea copilului de părinți trebuie să fie o măsură excepțională, justificată de circumstanțe grave, proporțională și însoțită de obligația autorităților de a urmări reunificarea familiei ori de câte ori este posibil.

De asemenea, și Convenția ONU pentru Drepturile Copilului consacră interesul superior al copilului ca principiu fundamental în toate deciziile care îl privesc. Același instrument juridic recunoaște dreptul copilului de a-și păstra identitatea, inclusiv cetățenia, numele, relațiile de familie.

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede că minorii au dreptul de a-și exprima liber opinia, iar această opinie trebuie luată în considerare în funcție de vârsta și maturitatea lor. În cazul Sara și Tiana Samson, aceste principii au fost tratate formal, nu efectiv.

Nu putem vorbi despre protecția copilului atunci când copilul este îndepărtat de familie, de țară, de limbă, de credință, de propria identitate națională, fără ca autoritățile să epuizeze toate soluțiile de reintegrare familială și de cooperare cu statul de cetățenie.

Regulamentele europene în materie de cooperare judiciară și răspundere părintească, inclusiv cadrul cunoscut sub numele de „Bruxelles II”, impun cooperare reală între autoritățile statelor membre, mai ales atunci când este vorba despre minori aflați într-o situație transfrontalieră. Într-un asemenea caz, statul de cetățenie nu poate fi tratat ca un simplu observator, iar autoritățile române nu pot fi ignorate atunci când solicită evaluarea, protecția și repatrierea propriilor cetățeni.

România are dreptul și obli... (*Microfon întrerupt.*)

Domnul Mircea Abrudean:

30 de secunde.

Vă rog să încheiați.

Domnul Clement Sava:

România are dreptul și obligația să ceară ca voința acestor copii să fie ascultată în mod real.

Această poziție nu este îndreptată împotriva unui stat partener, este o poziție pentru apărarea drepturilor copilului. Un stat care nu își apără copiii abandonează cea mai importantă datorie constituțională și morală.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Domnul Vlăescu.

Domnul Virgiliu-George Vlăescu:

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Nu mai este un secret pentru nimeni că zeci de mii de familii europene suferă astăzi din pricina despărțirii, separării forțate a copiilor de părinți. Sunt motive greu de înțeles și imposibil de acceptat, mai ales într-o societate ancorată în valorile creștine.

În întreaga istorie a continentului nostru, familia tradițională – formată din mamă, tată și copii – a reprezentat nu doar o structură biologică și psihologică optimă, ci și sursa codului moral european. Prin ea s-au transmis, din generație în generație, decalogul și valorile creștine, formând conștiința civică bazată pe responsabilitate, respect și solidaritate. Europa nu s-a format în birouri administrative, ci în comunități de familii care au conservat limba, tradițiile, credința și memoria istorică în perioada de criză.

Astăzi însă, vedem cum în aceeași Europă se neagă originile și sensul profund al acestei identități, prin gesturi administrative care, sub masca unor considerente etice moderne, desfac legăturile cele mai sacre – cele dintre părinți și copii, creând traume iremediabile în sufletul unor copii condamnați să devină cobai ai unor politici de inginerie socială.

Prin aceste măsuri radicale se încalcă grav dreptul la identitatea culturală și religioasă, dar și art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului care garantează respectarea vieții de familie.

Aceasta nu este o simplă birocrație excesivă, este o răpire legalizată a copiilor din sânul familiei, justificată prin ideologii care au abandonat antropologia creștină.

În marea tradiție spirituală a Europei, familia este văzută ca o adevărată icoană a comuniunii desăvârșite, un spațiu sacru, în care omul devine cu adevărat persoană prin relații de iubire jertfelnică. Nicio instituție rece a statului nu poate substitui această căldură prin proceduri administrative.

Când sistemul secularizat tratează copilul ca pe un bun material ce poate fi redistribuit arbitrar, el ignoră caracterul tainic, unic și irepetabil sau inestimabil al fiecărui suflet, al fiecărei persoane umane.

Părinții nu sunt simpli tutori legali delegați de guvern, ci deținători ai unei misiuni sacre primite de Sus, pe care nicio autoritate pământească nu o poate anula.

Copiii sunt instituționalizați sau predați, în multe cazuri, unor cupluri sau persoane care nu au nicio legătură organică cu ideea clasică de familie – mamă, tată, copii uniți prin sânge, credință și destin comun. Se ajunge astfel la o inversare paradoxală: statul, în numele toleranței și al drepturilor, devine cel care violează dreptul fundamental al copilului de a crește în propria familie. Familia nu mai este văzută ca o comuniune de dragoste și responsabilitate, ci ca un risc, ca un potențial risc pe care statul trebuie să-l supravegheze, să-l corecteze sau să-l... (*Microfon întrerupt.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Vă rog, 30 de secunde, să încheiați.

Domnul Virgiliu-George Vlăescu:

Stimați colegi,

Europa creștină nu a supraviețuit secolelor prin slăbirea familiei, ci prin întărirea ei. Europa nu poate rămâne un proiect viabil, dacă alege să-și nege, rând pe rând, fiecare dintre principiile care au făcut-o posibilă. O Europă care-și distruge familia, își amânează viitorul.

Să avem curajul de a apăra normalitatea, credința și dreptul sfânt al părinților de a-și crește copiii în spiritul valorilor în care cred.

Profit de moment, ca să amintesc faptul că sunt și alți români în străinătate... (*Microfon întrerupt.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Vă rog să încheiați.

Domnul Virgiliu-George Vlăescu:

... vorbim de Alina Irina Apostol, româncă închisă în China.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Doamna Kondor, vă rog.

Doamna Kondor Ágota:

Domnule președinte,

Stimați colegi senatori,

În numele Grupului parlamentar al Uniunii Democrate Maghiare din România, doresc să exprim susținerea noastră pentru Declarația Senatului României privind repatrierea cetățenilor români Sara și Tiana Samson în vederea reunificării familiei lor.

Vorbim astăzi despre două fete, nu despre un dosar abstract, nu despre o dispută administrativă între instituții, ci despre doi copii care, de peste trei ani, trăiesc departe de părinți, de frați, de limba lor maternă, de mediul familial firesc și de statul ai cărui cetățeni sunt.

Orice stat are obligația de a proteja copilul atunci când există un pericol real, dar aceeași obligație impune ca separarea de familie să fie o măsură excepțională, proporțională, verificată permanent și niciodată transformată într-o ruptură definitivă atunci când nu există temeuri clare, actuale care să o justifice.

În cazul Sarei și Tianei Samson, România are nu doar dreptul, ci și datoria de a cere cu fermitate protejarea propriilor cetățeni minori.

Ca mamă, ca om al educației și ca parlamentar, cred că un copil nu trebuie să crească între instituții, proceduri și tăceri diplomatice atunci când există o familie care-l așteaptă și un stat care își asumă responsabilitatea pentru el.

De aceea, susținem această declarație și facem apel la toate instituțiile competente ale statului român să continue demersurile diplomatice, juridice, consulare până când drepturile acestor copii vor fi respectate pe deplin.

Sara și Tiana trebuie să fie ascultate, familia trebuie să fie protejată, iar România trebuie să rămână prezentă, fermă și solidară.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Mulțumesc.

Doamna Spătaru, vă rog.

Doamna Elena-Simona Spătaru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Sigur că este regretabil că este nevoie de o declarație în Senat care să ne spună că este foarte grav că avem copii cu cetățenie română despărțiți de familie și care nu au putut fi repatriați de statul român după ani de zile. Aceasta este principala obligație a statului român: să repatrieze acești copii și să se asigure că sunt bine, sănătoși, acolo unde legea stabilește că le sunt respectate drepturile pe care le au.

Reamintesc Senatului României că doar în anul 2025... și cifra este în creștere, peste 20 000 de cazuri de copii abuzați sau neglijați s-au înregistrat anul trecut în țara noastră, în România. Care este statistica din afara țării, tot instituțiile trebuie să o cunoască.

Raportul publicat însă de Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție în Ziua internațională a copiilor victime ale agresiunii, în 4 iunie, cu 20 000 de cazuri, ne arată cât de grav este acest fenomen și că declarațiile lungi, de la acest pupitru nu acoperă soarta acestor copii și mi-aș dori ca, după 35 de ani, toată perioada mea de copilărie și o parte din... adult, matur, să reflecte faptul că statul român a făcut ceva concret pentru ei zi de zi.

Ca mamă, regret foarte mult dacă sunt copii despărțiți de familie și n-am cum să nu exprim un sentiment pentru dumneavoastră.

Ca parlamentar, îmi pare foarte rău că avem zeci de mii de copii și în România a căror soartă se află în mâna unor oameni cărora nu le pasă.

Mulțumesc. (*Aplauze, replici neinteligibile.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Mulțumesc.

Stimați colegi,

În continuare, supun votului Declarația Senatului României pentru susținerea repatrierii cetățenilor români Sara și Tiana Samson în scopul reunificării familiei lor, în acord cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului și cu alte documente juridice internaționale în materie.

Vă rog să votați.

Domnul Sorin Lavric:

Sorin Lavric – pentru.

Domnul George-Cezar Petre:

Cezar Petre – pentru.

Domnul Mircea Abrudean:

Microfonul 2, vă rog.

Domnul Petrică Lucian Rusu:

Lucian Rusu – pentru.

Domnul Mircea Abrudean:

94 de voturi pentru. (*Aplauze.*)

Declarația a fost adoptată.

*

Continuăm lucrările, trecem la Secțiunea a II-a a ordinii de zi.

Punctul 1, Propunerea legislativă pentru completarea art.279 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal. (L286/2026)

Declar deschise dezbaterile generale.

Inițiator, dacă avem.

Președintele... Comisia juridică, vă rog, raportul.

Domnul Ion-Cristinel Rujan:

Mulțumesc.

În conformitate cu prevederile art.70 din Regulamentul Senatului în vigoare, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, prin adresa nr.L286/2026, din data de 27 aprilie 2026, a fost sesizată de către Biroul permanent al Senatului în vederea dezbaterii și elaborării raportului asupra Propunerii legislative pentru completarea art.279 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal.

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări supune spre dezbateră și adoptare plenului Senatului raportul de admitere și propunerea legislativă.

În raport cu obiectul de reglementare, proiectul legislativ face parte din categoria legilor organice, Senatul fiind primă Cameră sesizată.

Mulțumesc.

Domnul Mircea Abrudean:

Vă rog, domnule Vela, aveți intervenție la punctul 1.

Nu e?

Domnul Gheorghe Vela (din sală):

Ba da.

Domnul Mircea Abrudean:

Vă rog, domnule Vela, scurt.

Microfonul 3.

*

Domnul Gheorghe Vela:

Domnule președinte,

Onorați colegi,

Prima dată, zece secunde despre Eminescu, că nu mi-ați permis.

Îl evocăm nu doar pe poetul nepereche și pe românul absolut, ci și pe omul care a fost mai mult decât literat, și filolog, și om de cultură, a fost și un foarte bun sociolog și analist politic – și acum vă rog să nu vă supărați pentru că am ieșit cu ciudă la acest microfon –, care a spus așa despre viața politică și despre politicienii din vremea sa, dar e valabil și pentru acum: dușmanii românilor sunt PNL-iștii! Și să știți că este adevărat și din punct de vedere al democrației parlamentare. (*Rumoare.*)

Vă rog să mă scuzați, dar trebuia să spun.

*

Referitor la acest proiect de lege.

Domnule președinte,

Îl susțin pentru următoarele considerente – vizează protejarea notarilor, prin Codul penal, de ultraj.

Și eu vin cu o chestiune suplimentară, și anume că este insuficient. Sunt de acord cu el, dar este insuficient, pentru următorul considerent: trebuiau să fie protejați prin lege și toți membrii cabinetului notarial, respectiv personalul notarial, și anume: secretara, delegații care merg la Cartea funciară și... (*Microfon întrerupt.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Mulțumesc, domnule Vela.

Domnule Stoica, vă rog.

Domnul Ciprian-Titi Stoica:

Mulțumesc, domnule președinte.

Bun revenit alături de noi!

În conformitate cu prevederile regulamentare și, bineînțeles, cu acceptul dumneavoastră, 20 de secunde, dați-mi voie să vă semnalez un fapt grav de încălcare a Constituției de către președintele Nicușor Dan și să vă rog, în calitate de președinte al Senatului, să faceți toate demersurile necesare, sesizările necesare, astfel încât acest grav derapaj de la democrație să ajungă să fie sancționat și votat.

Vă mulțumesc mult.

Domnul Mircea Abrudean:

Mulțumesc, domnule senator.

Am luat act de solicitarea dumneavoastră.

Am încheiat dezbaterile.

*

Trecem la punctul 2 și ultimul al ordinii de zi – Propunerea legislativă privind adoptarea de măsuri pentru digitalizarea și eficientizarea activității în domeniul cercetare-dezvoltare și inovare și crearea unui mediu favorabil investițiilor publice și private în domeniul cercetare-dezvoltare și inovare. (L362/2026)

Comisia pentru administrație publică, Comisia pentru învățământ, știință și inovare, Comisia pentru comunicații și inteligență artificială au un raport comun.

Vă rog, prezentarea raportului. (*Discuții.*)

Vă rog, domnule președinte, raportul.

Domnul Vasile-Ciprian Rus:

Mulțumesc, domnule președinte.

Comisia pentru administrație publică, Comisia pentru învățământ, știință și inovare și Comisia pentru comunicații, tehnologia informației și inteligență artificială, prin adresa L362/2026, au fost sesizate de Biroul permanent în vederea dezbaterii și elaborării raportului comun asupra propunerii legislative.

În ședințe separate, membrii celor trei comisii coraportoare au examinat propunerea legislativă și avizele primite și au hotărât, cu majoritate de voturi ale celor prezenți, să adopte un raport comun de admitere, cu amendamente admise și respinse.

Cele trei comisii raportoare supun votului plenului Senatului raportul comun de admitere, cu amendamente admise și respinse, precum și propunerea legislativă.

Mulțumesc.

Domnul Mircea Abrudean:

Mulțumesc.

*

Domnule Niculescu-Țâgârlaș, vă rog, pe procedură.

Domnul Cristian-Augustin Niculescu-Țâgârlaș:

Domnule președinte,

Din punctul meu de vedere, ar trebui ca această dezbatere pe acest punct... fiind un jalon extrem de important pe educație, digitalizare, să avem parte de o dezbatere reală miercuri, să reluăm dezbaterea.

Să amânăm astăzi, să trecem la vot pe primul punct și să închidem ședința de astăzi.

Vă rog să supuneți la vot această... (*Neinteligibil.*)

Domnul Mircea Abrudean:

Supun votului propunerea domnului senator Țâgârlaș.

Vă rog să votați.

Domnul Sorin Lavric:

Sorin Lavric – pentru.

Domnul George-Cezar Petre:

Cezar Petre – pentru. (*Rumoare, discuții.*)

Domnul Mircea Abrudean:

86 pentru, două voturi contra, două abțineri.

Propunerea a fost aprobată.

* *

În consecință, trecem la votul final asupra primului punct de pe ordinea de zi.

Raportul comisiei este de admitere a propunerii legislative – vorbim de L286.

Propunerea face parte din categoria legilor organice.

Senatul este prima Cameră sesizată.

Supun votului raportul și propunerea legislativă.

Vă rog să votați.

Domnul Sorin Lavric:

Sorin Lavric – pentru.

Domnul George-Cezar Petre:

Cezar Petre – pentru.

Domnul Mircea Abrudean:

91 pentru, un vot contra, o abținere.

Aprobat.

În conformitate cu prevederile art.15 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-au depus la secretarul general al Senatului, în vederea exercitării de către senatori a dreptului de sesizare a Curții, următoarele legi:

1. Lege pentru completarea art.21 din Legea nr.481/2004 privind protecția civilă;

2. Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr.57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică și pentru modificarea și completarea Legii nr.183/2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare;

3. Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.42/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.173/2022 privind stabilirea unor măsuri necesare pentru îndeplinirea jaloanelor și țintelor din Planul național de redresare și reziliență aferente componentei 3 – Managementul deșeurilor, componentei 10 – Fondul local, componentei 11 – Turism și cultură, componentei 12 – Sănătate - Investiția 12. Dezvoltarea infrastructurii spitalicești publice – obiective de investiții cu contracte de lucrări în derulare încheiate cu Compania Națională de Investiții C.N.I. – S.A., componentei 14 – Buna guvernare și componentei 15 – Educație, precum și pentru completarea unor acte normative și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” S.A. – procedură de urgență;

4. Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.108/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice – procedură de urgență;

5. Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.126/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr.96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK – S.A. și pentru reglementarea unor măsuri bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative – procedură de urgență;

6. Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.3/2026 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.23/2023 privind instituirea unor măsuri de simplificare și digitalizare pentru gestionarea fondurilor europene aferente Politicii de coeziune 2021 – 2027, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență – procedură de urgență;

7. Lege privind modificarea și completarea Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat;

8. Lege privind evidența și administrarea infrastructurii digitale publice, precum și crearea Platformei naționale a infrastructurii digitale publice;

9. Lege pentru instituirea anului 2026 ca Anul „Traian Vuia” – procedură de urgență;

10. Lege pentru modificarea art.59¹ din Legea nr.119/1996 cu privire la actele de stare civilă;

11. Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.22/2026 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.67/2023 privind instituirea unei măsuri cu caracter temporar de combatere a creșterii excesive a prețurilor la unele produse agricole și alimentare – procedură de urgență;

12. Lege pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr.504/2002;

13. Lege pentru modificarea art.197 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal;

14. Lege pentru completarea art.36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.155/2024 privind instituirea unui cadru pentru securitatea cibernetică a rețelelor și sistemelor informatice din spațiul cibernetic național civil, precum și pentru completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal;

15. Lege pentru modificarea art.333 alin.(4¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ;

16. Lege pentru completarea art.279 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal.

Termenul pentru sesizare: două zile pentru legile adoptate în procedură de urgență, cinci zile pentru legile adoptate în procedură de drept comun de la data depunerii – azi, 15 iunie 2026.

Termenul se calculează luând în considerare ziua anunțului – data de azi, 15 iunie 2026.

Lucrările fiind epuizate, declar închisă această ședință a plenului.

Ședința s-a încheiat la ora 17.05.